Ez a dokumentum kizárólag tájékoztató jellegű, az intézmények semmiféle felelősséget nem vállalnak a tartalmáért

►B

A BIZOTTSÁG HATÁROZATA

(2006. május 11.)

a kizárólag gyermekbiztos öngyújtók forgalomba hozatalát biztosító és az újszerű öngyújtók forgalomba hozatalát tiltó, tagállamok által meghozandó intézkedések előírásáról

(az értesítés a C(2006) 1887. és C(2006) 1887. COR számú dokumentumokkal történt)

(EGT vonatkozású szöveg)

(Ez a szöveg a Hivatalos Lap 2006. július 19-i L 197. számának 9. oldalán megjelent szöveget visszavonja és annak helyébe lép)

(2006/502/EK)

(HL L 198., 2006.7.20., 41. o.)

Módosította:

		Hivatalos Lap		
		Szám	Oldal	Dátum
►M1	A Bizottság 2007/231/EK határozata (2007. április 12.)	L 99	16	2007.4.14.
►M2	A Bizottság 2008/322/EK határozata (2008. április 18.)	L 109	40	2008.4.19.
►M3	A Bizottság 2009/298/EK határozata (2009. március 26.)	L 81	23	2009.3.27.
►M4	A Bizottság 2010/157/EU határozata (2010. március 12.)	L 67	9	2010.3.17.

▼B

A BIZOTTSÁG HATÁROZATA

(2006. május 11.)

a kizárólag gyermekbiztos öngyújtók forgalomba hozatalát biztosító és az újszerű öngyújtók forgalomba hozatalát tiltó, tagállamok által meghozandó intézkedések előírásáról

(az értesítés a C(2006) 1887. és C(2006) 1887. COR számú dokumentumokkal történt)

(EGT vonatkozású szöveg)

(Ez a szöveg a Hivatalos Lap 2006. július 19-i L 197. számának 9. oldalán megjelent szöveget visszavonja és annak helyébe lép)

(2006/502/EK)

AZ EURÓPAI KÖZÖSSÉGEK BIZOTTSÁGA,

tekintettel az Európai Közösséget létrehozó szerződésre,

tekintettel az általános termékbiztonságról szóló, 2001. december 3-i 2001/95/EK európai parlamenti és tanácsi irányelvre ([1]) és különösen annak 13. cikkére,

mivel:

(1) A 2001/95/EK irányelv értelmében a gyártók kizárólag biztonságos termékeket hozhatnak forgalomba.

(2) A 2001/95/EK irányelv 13. cikke értelmében a Bizottság, amennyiben a fogyasztók egészségére és biztonságára súlyosan veszélyes termékekről szerez tudomást, bizonyos feltételek mellett határozatot fogadhat el, amely előírja, hogy a tagállamok tegyenek az ilyen termékeknek különösen a forgalomba hozatalát korlátozó vagy bizonyos feltételekhez kötő, forgalomba hozatalát megtiltó és a tilalom betartását biztosító kísérő, vagy a piacról kivonó, illetve visszahívó ideiglenes intézkedéseket.

(3) Egy ilyen határozat meghozatalát az alábbi tényezők befolyásolják: tagállamonként jelentősen eltérnek a szóban forgó veszély kezelésére elfogadott vagy elfogadásra váró módszerek; a veszély a termék által felvetett biztonsági kérdés természete miatt az érintett termékekre vonatkozó különleges közösségi jogszabályok által előírt más eljárások alapján nem kezelhető az eset sürgősségének megfelelő módon; és a veszély a fogyasztói egészség és biztonság egységes és magas szintű védelmének biztosítása, valamint a belső piac megfelelő működése érdekében kizárólag megfelelő közösségi szintű intézkedések elfogadásával küszöbölhető ki hatékonyan.

(4) Az öngyújtók eredendően veszélyes termékek, mivel lángot, illetve hőt keltenek és gyúlékony tüzelőanyagot tartalmaznak. Súlyos veszélyt jelent, ha a gyermekek nem megfelelő módon használják az öngyújtókat, aminek eredményeként tűzesetek vagy sérülések, de akár halálos balesetek is bekövetkezhetnek. Tekintettel az öngyújtók eredendően veszélyes jellegére, a forgalomba hozott tételek nagy számára és a használat előreláthatófeltételeire, foglalkozni kell az öngyújtók által a gyermekek biztonsága szempontjából jelentett veszély komolyságával, mivel a gyermekek esetlegesen játékszerként használhatják azokat.

(5) Az öngyújtók jelentette komoly veszélyt az EU-ban megtörtént, öngyújtókkal játszó gyermekek által okozott tűzesetekről rendelkezésre álló adatok és információk megerősítik. Az Egyesült Királyság Kereskedelmi és Ipari Minisztériuma által 1997 februárjában közzétett, „Európai kutatás – öt éven aluli, öngyújtókkal és gyufával játszó gyermekek által okozott balesetek” című

([1]) HL L 11., 2002.1.15., 4. o.

▼B

jelentés becslése szerint 1997-ben összesen körülbelül 1 200 tűzeset, 260 sérülés és 20 haláleset következett be az EU-ban. Ennél frissebb információk megerősítik, hogy az EU-ban jelentős számú, esetenként halált okozó súlyos balesetet még mindig a nem gyermekbiztos öngyújtóval játszó gyermekek okoznak.

(6) Ausztráliában, Kanadában, Új-Zélandon és az Amerikai Egyesült Államokban (USA) az e határozatban az öngyújtókra megállapított gyermekbiztossági előírásokkal azonos követelményeket előíró jogszabályok vannak érvényben. A jogszabályok kidolgozása előtt az USA-ban felmérést végeztek. Az Egyesült Államok Fogyasztói Termékbiztonsági Bizottsága által 1993-ban egy öngyújtókról szóló rendeletre tett javaslatban szereplő becslés szerint az USA-ban évente a gyermekek által használt öngyújtók több mint 5 000 tűzesetet, 1 150 sérülést és 170 halálesetet okoztak.

(7) Az egyesült államokbeli gyermekbiztossági előírást 1994-ben vezették be. Egy, az előírás hatékonyságáról készült 2002. évi, egyesült államokbeli tanulmány a tűzesetek, sérülések és halálesetek 60 %-os csökkenéséről számolt be.

(8) A tagállamokkal a 2001/95/EK irányelv 15. cikke által létrehozott bizottság keretében folytatott előzetes konzultáció során megállapítást nyert, hogy a tagállamok jelentősen eltérő álláspontot képviselnek a nem gyermekbiztos öngyújtók által jelentett veszély elhárítását célzó megközelítések vonatkozásában.

(9) Az öngyújtók biztonságosságára két műszaki szabvány vonatkozik: az EN ISO 9994:2002 Európai és nemzetközi szabvány („Öngyújtók – biztonsági előírások”), amely megfelelő gyártói vizsgálati eljárásokkal kombinálva az öngyújtók minőségére, megbízhatóságára és biztonságosságára határoz meg előírásokat, és amely azonban nem tartalmaz gyermekbiztossági előírásokat, valamint az EN 13869:2002 („Öngyújtók – Gyermekbiztos öngyújtók – Biztonsági követelmények és vizsgálati módszerek”), amely gyermekbiztossági előírásokat határoz meg.

(10) Az EN ISO 9994:2002 szabványra történő hivatkozásokat a Bizottság a 2001/95/EK irányelv 4. cikkével összhangban kihirdette az *Európai Unió Hivatalos Lapjában* [1], ami vélelmezi a 2001/95/EK irányelv általános biztonsági előírásainak való megfelelőséget az ezen szabvány által szabályozott veszélyek vonatkozásában. A gyermekbiztossági kérdés kezelése érdekében egyes tagállamok úgy ítélték meg, hogy a Bizottságnak ki kellene hirdetnie a Hivatalos Lapban az EN 13869:2002 szabványra történő hivatkozásokat is. Más tagállamok azonban úgy vélték, hogy az EN 13869:2002 szabványt először alaposan felül kellene vizsgálni.

(11) Az öngyújtók gyermekbiztosságára és az újszerű öngyújtók tilalmára vonatkozó közösségi intézkedések hiányában az egyes tagállamok eltérő nemzeti intézkedéseket fogadhatnak el. Az ilyen intézkedések bevezetése óhatatlanul a védelem egyenetlen szintjét és az öngyújtók kereskedelmének Közösségen belüli korlátozását eredményezné.

(12) Az öngyújtókra vonatkozóan nem létezik alkalmazandó közösségi jogszabály. A közösségi jog különleges szabályai által meghatározott egyéb eljárások keretében a veszélyt nem lehet hatékonyan kezelni a szóban forgó biztonsági probléma jellege miatt, és az eset sürgősségének megfelelő módon. Ezért a 2001/95/EK irányelv 13. cikkének értelmében határozathozatalhoz kell folyamodni.

[1] HL C 100., 2004.4.24., 20. o.

▼B

(13) Az öngyújtók által jelentett komoly veszélyre való tekintettel és az EU-n belüli fogyasztói biztonság és egészségvédelem következetesen magas szinten tartásának biztosítása, valamint a kereskedelem akadályozásának elkerülése érdekében a 2001/95/EK irányelv 13. cikkének megfelelően ideiglenes határozatot kell elfogadni. Egy ilyen határozattal gyorsan az öngyújtók forgalomba hozatalának feltételéül szabható a gyermekbiztosság. Ezenkívül egy ilyen határozattal a nemzetközi konszenzuson alapuló végleges megoldás létrejöttéig meg lehet előzni a további káreseteket és haláleseteket.

(14) Az ebben a határozatban szereplő gyermekbiztossági előírás kiterjed az eldobható öngyújtókra is, mert ezek esetében különösen nagy a veszélye annak, hogy a gyermekek helytelenül használják azokat. Egy 1987-es egyesült államokbeli tanulmány, a „Harwood tanulmány” kimutatta, hogy az öngyújtókkal játszó gyermekek által okozott balesetek átlag 9 %-ában eldobható öngyújtóval okozták a balesetet. Nagyon kevés balesetet okoznak az eldobható öngyújtókon kívüli öngyújtók, azaz az úgynevezett luxus vagy félluxus öngyújtók, amelyeket hosszú ideig tartó és folyamatos biztonságos használatra terveztek, gyártottak és hoztak forgalomba; amelyekre írásos garancia vonatkozik és amelyek esetében a termék élettartama alatt az alkatrészek esetleges cseréje vagy javítása érdekében eladás utáni szolgáltatást biztosítanak; amelyekre jellemző a drága anyagok felhasználásával megvalósított igényes kidolgozás; amelyek megfelelnek a luxuscikkekről kialakított képnek és más öngyújtókkal való helyettesítésük nehezen megoldható, és amelyek forgalomba hozatala a márka presztízsével és luxuscikk jellegével összhangban erre szakosodott üzletekben történik. Ezek az eredmények összhangban vannak azzal a ténnyel, hogy az emberek jellemzően jobban odafigyelnek a hosszabb időtartamú használatra szánt, értékesebb öngyújtókra.

(15) Be kell tiltani minden olyan öngyújtót, amely bármilyen jellemzőjének következtében egy másik, széleskörűen a gyermekek számára vonzónak vagy a számukra tervezettnek tartott tárgyra hasonlít. Többek között – de nem kizárólag – ezek közé tartoznak a rajzfilmfigurák alakjára emlékeztető, játékokra, fegyverekre, órákra, telefonokra, hangszerekre, járművekre, az emberi testre vagy annak egyes részeire, állatokra, élelmiszerekre vagy italokra hasonlító, vagy zenét lejátszó, villogó fényekkel vagy mozgó részekkel, illetve egyéb szórakoztató jellemzőkkel rendelkező öngyújtók, amelyeket általában „újszerű öngyújtónak” neveznek, és amelyek esetében fokozottan fennáll a gyermekek általi helytelen használat veszélye.

(16) A gyermekbiztossági előírások öngyújtógyártók általi alkalmazásának megkönnyítése érdekében célszerű hivatkozni az EN 13869:2002 európai szabvány vonatkozó előírásaira, hogy az ezt az európai szabványt átültető nemzeti szabványok megfelelő előírásainak eleget tevő öngyújtókat az e határozat gyermekbiztossági előírásának megfelelőnek lehessen vélelmezni. Ugyanebből a célból azokat az öngyújtókat, amelyek megfelelnek az olyan nem EU tagállamok vonatkozó szabályainak, amelyekben az e határozat által meghatározott gyermekbiztossági előírásoknak megfelelő követelmények vannak hatályban, az ebben a határozatban szereplő gyermekbiztossági előírásokkal összhangban lévőnek kell vélelmezni.

(17) Az e határozat által megállapított gyermekbiztossági előírások következetes és hatékony alkalmazása megköveteli, hogy a gyártók – hatósági kérésre – benyújtsák az illetékes hatóságoknak a gyermekbiztosságra vonatkozó vizsgálati jelentéseket; ezeket a jelentéseket azon akkreditációs szervek által akkreditált vizsgálati szervek készítik el, amelyek nemzetközi akkreditációs szervezetek tagjai, illetve amelyeket a hatóságok e tekintetben más módon elismernek, vagy pedig az ilyen típusú vizsgálatok elvégzésére

▼B

hivatott olyan vizsgálati szervek bocsátják ezeket rendelkezésre, amelyeket az ebben a határozatban szereplő előírásokkal egyenértékű biztonsági előírásokat alkalmazó országok hatóságai elismernek. Az öngyújtógyártók kérésre késedelem nélkül a 2001/95/EK irányelv 6. cikke értelmében meghatározott illetékes hatóságok rendelkezésére bocsátják az összes szükséges dokumentumot. Amennyiben a gyártó nem képes az illetékes hatóság által meghatározott határidőn belül benyújtani a szóban forgó dokumentációt, akkor az öngyújtókat ki kell vonni a piacról.

(18) A 2001/95/EK irányelv 5. cikkének (2) bekezdése értelmében a forgalmazók segítik az általuk forgalmazott öngyújtóknak az e határozat által megállapított gyermekbiztossági előírásoknak való megfelelésének biztosítását. Különösen az illetékes hatóságokkal kell együttműködniük, kérésre rendelkezésre bocsátva az öngyújtók eredetének megállapításához szükséges dokumentációt.

(19) A műszaki korlátozások figyelembevétele és az arányosság biztosítása mellett a további balesetek megelőzésének szükségességére való tekintettel a gyártók számára a lehető legrövidebb átmeneti időszak engedélyezhető az e határozat által megállapított intézkedések alkalmazására. A tagállamok is igényelnek átmeneti időszakot annak biztosítására, hogy az intézkedések alkalmazása hatékonyan mehessen végbe, tekintettel az EU-ban évente forgalmazott öngyújtók jelentős mennyiségére és a forgalmazásukra felhasznált számos elosztási csatornára. Ezért a gyártók kizárólag gyermekbiztos öngyújtók forgalmazására vonatkozó kötelezettségét az e határozatról szóló értesítést követő tizedik hónaptól kell alkalmazni, míg a fogyasztók kizárólag gyermekbiztos öngyújtókkal való ellátásának kötelezettségét egy évvel az ilyen öngyújtók forgalomba hozatalára vonatkozó tilalom hatálybalépését követően kell alkalmazni. Ezért ez utóbbi kötelezettséget e határozat felülvizsgálatakor, a határozat elfogadása után egy évvel határozzák meg.

(20) A 2001/95/EK irányelv 13. cikkének (3) bekezdése megtiltja a valamely határozat hatálya alá tartozó veszélyes termékeknek a Közösségből való kivitelét. Azonban az öngyújtók piacának szerkezetét figyelembe véve, tekintettel a gyártók számára világviszonylatban, az export és az import volumenére, valamint a piacok globalizációjára, az exporttilalom nem javítana az olyan harmadik országokban lakó fogyasztók biztonságán, ahol nem alkalmaznak gyermekbiztossági előírásokat, mivel az EU-ból származó export helyébe az EU-n kívüli országokból származó nem gyermekbiztos öngyújtók lépnének. A 13. cikk (3) bekezdésének alkalmazását ezért egy gyermekbiztosságra vonatkozó nemzetközi szabvány elfogadásáig fel kell függeszteni. Ez nem sértheti az olyan harmadik országbeli intézkedések alkalmazását, amelyekben gyermekbiztossági előírások vannak hatályban.

(21) Az e határozatban előírt intézkedések összhangban vannak a 2001/95/EK irányelv 15. cikke alapján létrehozott bizottság véleményével,

ELFOGADTA EZT A HATÁROZATOT:

1. cikk

E határozat alkalmazásában:

1. „öngyújtó”: rendes körülmények között elsősorban cigaretta, szivar és pipa szándékos meggyújtására szolgáló, tüzelőanyagot felhasználó, manuálisan kezelt lángkeltő eszköz, amelyet előreláthatóan papír, kanóc, gyertya és lámpás meggyújtására is használnak, és amelyet gyártáskor feltöltöttek tüzelőanyaggal, függetlenül attól, hogy újratöltésre szánták-e vagy sem.

▼B

Az újszerű öngyújtók forgalomba hozatalára vonatkozó, e határozat 2. cikkének (2) bekezdésével létrehozott tilalom sérelme nélkül, ez a fogalommeghatározás nem alkalmazandó az újratölthető öngyújtókra, amelyek esetében a gyártók kérésre az illetékes hatóság rendelkezésére bocsátják azt a szükséges dokumentációt, amely igazolja, hogy az öngyújtókat legalább ötéves időtartamra kiterjedő – beleértve az esetleges javítást is – folyamatos és biztonságos használatra tervezték, gyártották és hozták forgalomba, és azok különösen megfelelnek a következő előírásoknak:

— az 1999/44/EK európai parlamenti és tanácsi irányelvvel ([1]) összhangban minden öngyújtóhoz a gyártó írásos dokumentummal legalább kétéves garanciát biztosít,

— az öngyújtó a teljes élettartama alatt a gyakorlatban is javítható és biztonságosan újratölthető, beleértve különösen a javítható gyújtómechanizmust,

— az olyan nem elhasználódó alkatrészek cseréjét vagy javítását, amelyek a folyamatos használat során azonban nagy valószínűséggel elkopnak vagy meghibásodnak a garanciális időszak letelte után, egy, az Európai Unió területén működő, engedéllyel rendelkező vagy szakosodott eladás utáni szolgáltatási központ biztosítja;

2. „újszerű öngyújtó”: az EN 13869:2002 európai szabvány 3.2 specifikációjában meghatározott bármilyen öngyújtó;

3. „gyermekbiztos öngyújtó”: az az öngyújtó, amelyet tervezésének és előállításának megfelelően szokásos vagy ésszerűen előrelátható felhasználás során 51 hónaposnál fiatalabb gyermekek nem működtethetnek, tekintettel például a működtetéséhez szükséges erőre, a tervezésére, a védelemmel ellátott gyújtómechanizmusára, vagy a meggyújtásához szükséges műveletek bonyolultságára vagy sorozatára.

   Gyermekbiztosnak vélelmezendők azok:

   a) az öngyújtók, amelyek az EN 13869:2002 előírásait illetően a 3.1., 3.4., és 5.2.3. bekezdések kivételével megfelelnek az EN 13869:2002 európai szabványt átültető nemzeti szabványoknak;

   b) az öngyújtók, amelyek megfelelnek az olyan nem EU-tagállamok vonatkozó szabályainak, amelyekben az ebben a határozatban meghatározott gyermekbiztossági előírásokkal egyenértékű előírások vannak hatályban;

4. „öngyújtó modellje”: ugyanazon gyártótól származó öngyújtók, amelyek tervezésüket vagy más jellegzetességeiket tekintve semmiben sem különböznek, ami hatással lehet a gyermekbiztosságra;

5. „gyermekbiztossági vizsgálat”: az öngyújtók adott modellje gyermekbiztosságának szisztematikus vizsgálata a vizsgálandó öngyújtók mintáján, különösen az EN 13869:2002 előírásait illetően a 3.1., 3.4. és 5.2.3. bekezdések kivételével az EN 13869:2002 európai szabványt átültető nemzeti szabványoknak megfelelően, vagy az ebben a határozatban meghatározott gyermekbiztossági előírásokkal egyenértékű hatályos gyermekbiztossági előírásokkal rendelkező EU-n kívüli országok vonatkozó szabályai szerinti vizsgálati előírásoknak megfelelően;

6. „gyártó”: a 2001/95/EK irányelv 2. cikke e) pontjában meghatározottak szerint;

7. „forgalmazó”: a 2001/95/EK irányelv 2. cikke f) pontjában meghatározottak szerint.

([1]) HL L 171., 1999.7.7., 12. o.

▼B

2. cikk

(1) A tagállamok biztosítják, hogy az e határozatról szóló értesítést követő tizedik hónaptól csak gyermekbiztos öngyújtók kerüljenek forgalomba.

(2) A fenti (1) bekezdésben említett időponttól kezdve a tagállamok megtiltják az újszerű öngyújtók forgalomba hozatalát.

▼M1

(3) A tagállamok biztosítják, hogy 2008. március 11-től kizárólag gyermekbiztos öngyújtókat értékesítsenek a fogyasztók számára.

(4) A tagállamok megtiltják, hogy 2008. március 11-től újszerű öngyújtókat értékesítsenek a fogyasztók számára.

▼B

3. cikk

(1) Az e határozatról szóló értesítést követő tizedik hónaptól a tagállamok az öngyújtók forgalomba hozatalának feltételeként az alábbiakat követelik meg a gyártóktól:

a) a vizsgált modell öngyújtóinak mintájával az öngyújtók minden modellje vonatkozásában készített gyermekbiztosságra vonatkozó vizsgálati jelentés megőrzése és a 2001/95/EK irányelv 6. cikke alapján létrehozott illetékes hatóságoknak kérésre haladék nélkül történő benyújtása, tanúsítva a forgalomba hozott öngyújtók modelljének gyermekbiztosságát;

b) az illetékes hatóságok felé kérésre annak igazolása, hogy minden egyes forgalomba hozott tételben lévő valamennyi öngyújtó megfelel a vizsgált modellnek, valamint a hatóságok felé kérésre az igazolást alátámasztó vizsgálati és ellenőrzési programok dokumentációjának benyújtása;

c) a megfelelő vizsgálati módszerek alkalmazásával annak folyamatos nyomon követése, hogy az előállított öngyújtók megfelelnek-e a gyermekbiztosságot eredményező műszaki megoldásoknak és az illetékes hatóságok számára a gyártási nyilvántartás rendelkezésre bocsátása, amely szükséges annak bizonyítására, hogy az előállított öngyújtók megfelelnek a vizsgált modellnek;

d) egy új gyermekbiztosságra vonatkozó vizsgálati jelentés megőrzése és az illetékes hatóságoknak kérésre haladék nélkül történő rendelkezésre bocsátása, amennyiben bárminemű változás áll be az öngyújtó modelljében, amely hátrányosan befolyásolná a modell e határozat előírásainak való megfelelését.

(2) Az e határozatról szóló értesítést követő tizedik hónaptól a tagállamok megkövetelik a forgalmazóktól, hogy megőrizzék és kérésre haladéktalanul az illetékes hatóságok rendelkezésére bocsássák az általuk forgalmazott öngyújtók szállítójának azonosításához szükséges dokumentációt annak érdekében, hogy nyomon lehessen követni az öngyújtógyártókat az egész szállítási láncon át.

(3) Azokat az öngyújtókat, amelyekre vonatkozóan a gyártók és a forgalmazók nem nyújtják be az (1) és a (2) bekezdésben említett dokumentációt az illetékes hatóság által meghatározott határidőn belül, ki kell vonni a piacról.

4. cikk

(1) A 3. cikkben említett gyermekbiztosságra vonatkozó vizsgálati jelentéseknek különösen a következőket kell tartalmazniuk:

a) földrajzi elhelyezkedéstől függetlenül a gyártó nevét, címét és fő üzletviteli helyét, és az importőr nevét, címét és fő üzletviteli helyét importált öngyújtók esetében;

▼B

b) az öngyújtó teljes leírását, beleértve a méretét, formáját, súlyát, tüzelőanyagát, a tüzelőanyag-tartály térfogatát, gyújtómechanizmusát, valamint gyermekbiztossági megoldásait, tervét, műszaki megoldásait és más olyan jellemzőit, amelyek e határozat előírásainak és fogalommeghatározásainak megfelelően gyermekbiztossá teszik az öngyújtót. Ebbe különösen beletartozik a méret, a működtetéshez szükséges erő vagy más olyan jellemző részletes leírása, amely befolyásolhatja az öngyújtó gyermekbiztosságát, beleértve minden egyes jellemző esetében a gyártási tűréshatárokat is;

c) részletes leírást a vizsgálatokról és a kapott eredményekről, a vizsgálatok napját, a vizsgálatok elvégzésének helyszínét, a vizsgálatokat végző szervezet azonosító adatait, valamint e szervezetnek a szóban forgó vizsgálatok elvégzésére feljogosító minősítésére és hatáskörére vonatkozó adatait;

d) a hely megjelölését, ahol az öngyújtókat gyártják vagy gyártották;

e) az e határozat által előírt dokumentáció tárolásának helyét;

f) a vizsgáló szerv akkreditációjáról vagy elismeréséről referenciákat.

(2) A 3. cikkben említett gyermekbiztosságra vonatkozó vizsgálati jelentéseket az alábbiak egyike állítja ki:

a) az EN ISO/IEC 17025:2005 szabvány által meghatározott, „vizsgáló és kalibráló laboratóriumok általános alkalmassági követelményeinek” eleget tevő, a Nemzetközi Laboratóriumi Akkreditációs Szervezet (ILAC) egy tagja által az öngyújtók gyermekbiztosságára vonatkozó vizsgálatok elvégzésére akkreditált vizsgálati szervek vagy erre a célra más módon az egyik tagállam illetékes hatósága által elismert szerv;

b) azon vizsgálati szervek, amelyek gyermekbiztosságra vonatkozó vizsgálati jelentéseit elfogadta azon országok egyike, amelyekben az öngyújtókra vonatkozóan az e határozatban megállapított gyermekbiztossági előírásokkal egyenértékű előírásokat alkalmaznak.

Tájékoztatási célból a Bizottság közzéteszi és szükség szerint aktualizálja a fenti a) és b) bekezdésekben említett szervek jegyzékét.

5. cikk

A 2001/95/EK irányelv 13. cikkének (3) bekezdésében említett tilalom nem alkalmazandó.

6. cikk

(1) A tagállamok megteszik a szükséges intézkedéseket az e határozatnak való megfelelés érdekében az e határozatról szóló értesítést követő negyedik hónapon belül, és közzéteszik azokat. Erről haladéktalanul tájékoztatják a Bizottságot.

▼M4

(2) Ezt a határozatot 2011. május 11-ig kell alkalmazni.

▼B

(3) A szerzett tapasztalatok és egy állandó jellegű intézkedés irányába történt előrehaladás alapján a Bizottság határoz arról, hogy meghosszabbítja-e ennek a határozatnak az érvényességét további időszakokra, hogy szükséges-e a határozat módosítása, különös tekintettel az 1. cikk (1), (3) bekezdésére és 4. cikkére, és hogy szükséges-e az 5. cikk említett felfüggesztést megszüntetni. Különösen az 1. cikk (3) bekezdése vonatkozásában a Bizottság döntést hoz arról, hogy más nemzetközi szabványok vagy nemzeti szabályok vagy szabványok vagy egyéb műszaki előírások, különös tekintettel az öngyújtók gyermekbiztosságának megállapítására vonatkozó alternatív módszerekre vagy kritériumokra, elismerhetők-e az ebben a határozatban meghatározott gyermekbiztossági előírásokkal egyenértékűnek. Az ebben a bekez-

▼B

désben említett határozatokat a 2001/95/EK irányelv 15. cikkének (2) bekezdésével összhangban kell meghozni.

(4) Az általános termékbiztonságról szóló 2001/95/EK irányelv 10. cikkében említett tevékenységek keretén belül a Bizottság az ennek a határozatnak a tagállamok általi végrehajtására megjelölt határidőt megelőzően iránymutatásokat fog kidolgozni a határozat gyakorlati alkalmazásának elősegítése érdekében.

7. cikk

Ennek a határozatnak a tagállamok a címzettjei.